

hul, saaledes som Geddeskytten. — Naar man siger, at den evindelige Skyden vil genere Fuglene, kan jeg forsikre, at det modsatte er Tilfældet. Jeg har selv som Medlem af „Kjøbenhavns Skytteforening“ staaet ude paa Amager og været Vidne til, at der med Remington-Rifler og Minie-Rifler paa en Dag blev affyret Hundreder og atter Hundreder af Skud — og ikke 12 Alen foran Skydeteltet sad der en lille Lærke paa sine Æg og lod sig ikke forstyrre deraf. Den var vant til det, det hørte med til dens Livsvilkaar, den havde lagt Æggene, før Skydningen begyndte, og nu lod den sig ikke forstyrre. — Dette, at Folk, naar de ikke maa bruge Piglystre, kan bruge Aalesaks, kan jo se meget bestikkende ud, men Aalesaksen lader sig ikke bruge til saadant Fiskeri. Maaske kan Aalesaksen hugge Gedden over, men derved ødelægger man jo Gedden, og der er derfor ingen Fare for, at Folk skulle fange Gedder med Aalesaks.

Det ærede Medlem for Store Hedinge (Svend Høgsbro) beklagede, at vi ikke have Afløsningen med. Jeg skal kun sige, at saavel hele Udvalget som jeg personlig beklager det; men jeg kan dog ikke indrømme, at ganske de samme Betragtninger gøre sig gældende ved Afløsningen af Fiskeriretten som ved Afløsningen af Jagtretten, idet den almindelige Færdsel paa Jorderne, som den jagende nødvendigvis maa udøve, ikke kan sammenlignes med den Betræden af Aabredder og Søbredder, som Fiskeren bruger. — Hvad angaar Spørgsmaalet i § 9 om, hvem der er fiskeriberettiget, vil jeg sige — vi talte jo om det i Fjor — at det er ikke muligt at finde en Definition af, hvem der i de enkelte Tilfælde ere de fiskeriberettigede. Det maa afgøres efter de lokale Forhold, og naar vi skulde følge den sidste ærede Taler og sætte ind efter „fiskeriberettigede“, at de skulde være „interesserede“ i Spørgsmaalet, vil jeg sige, at der er overordentlig mange fiskeriberettigede, som ikke ere interesserede i Spørgsmaalet, for det første, fordi Fiskeriet ud for deres specielle Lod ingen Værdi har, og for det andet, fordi de, selv om det har Værdi, ikke bryde sig derom. Jeg ser ikke, at vi komme det nærmere ved at sætte „interesserede“ ind ved Siden af

„fiskeriberettigede“. Spørgsmaalet vil i mange Tilfælde blive det ved et Aaløb, at man vil blive interesseret i, om man bør højere oppe eller længere nede ved Strømmen. Den, der bor ved Aaens Munding, maa f. Eks. ikke spærre Aaleynglen fra at gaa op, saaledes at ogsaa den ovenfor boende kan blive delagtig i Fiskene, og den, der bor nedenfor, har samme Interesse, for saa vidt Fisken vandrer med Strømmen, hvad Aalene gøre, naar de blive større. Men hvad der skal forstaaes ved de fiskeriberettigede, maa afgøres efter lokale Forhold. Ligesom paa mange andre Steder i dette Lovforslag, særlig § 2, vil det være meget vanskeligt at give en Bestemmelse, som skal kunne rumme alle Tilfælde i sig. Jeg tror for mit Vedkommende, at man ikke kan bestemme det nærmere, end at de ere fiskeriberettigede; om de ere interesserede eller ej, bliver et ganske uvedkommende Spørgsmaal.

Landbrugsministeren (A. Hage): Jeg kan i høj Grad paaskønne det ærede Udvalgs Stilling til Lovforslaget, idet jeg meget godt forstaaer den Fristelse, der har været for Udvalget til at føre Lovforslaget tilbage paa forskellige Punkter til den Form, som det havde, da det forlod Folketinget her i Fjor. Naar det ærede Udvalg ikke har givet efter for denne Tilbøjelighed, maa jeg erkende, at Udsigterne for Lovens Gennemførelse derved i høj Grad ere blevne fremmede, og saaledes som Lovforslaget nu foreligger med de Ændringer, som Udvalget har stillet, har jeg det bedste Haab om, at det skal kunne gennemføres i Aar. Særlig med Hensyn til § 2 gaar jeg ud fra, at det ærede Udvalg har maattet vise en Del Resignation for ikke væsentlig at omandre den. Men saaledes som Ændringsforslagene nu foreligger, kan jeg i et og alt tiltræde dem og haaber heller ikke, at de skulle støde paa Vanskeligheder under Sagens senere Behandling. Samtlige stillede Ændringsforslag gaar jo væsentlig ud paa at skaffe Aalen fri Passage, og det er en absolut Forbedring, som jeg i et og alt kan tiltræde. Den ærede Ordfører antydede, at der i § 2 var et Punkt, hvortil han kunde ønske eventuelt endnu til 3dje Behandling at stille Ændringsforslag; det